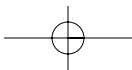
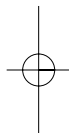
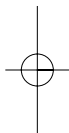

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΖΙΑΙ ΓΙΑ ΜΑΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Ελλού	32	χρονών
Αθηνά	55	»
Αντρούλλα	13	»
Κωστής	45	»
Βασίλης	35	»

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΖΙΑΙ ΓΙΑ ΜΑΣ

ΣΚΗΝΗ 1

(Μουσική).

ΑΘΗΝΑ Πέσε Ελλού μου για τ' όνομαν του Θεού. Είνταν που
κάθεσαι μεσ' στο κρεβάτιν τζιαι συλλοΐζεσαι; Πέρι να
ρέξαν τα μεσάνυχτα.

ΕΛΛΟΥ Εν έχω ύπνον μανά.

ΑΘΗΝΑ Είνταν που σκέφτεσαι κόρη μου, είντα σε βασανίζει;

ΕΛΛΟΥ Εν ιξέρεις τζιαι ρωτάς; Σκέφτομαι είνται λοής εν να τα
καταφέρουμεν φέτι να κάμουμε Χριστούγεννα.

ΑΘΗΝΑ Μόνον με τη σκέψιν εν τζιαι λύονται τα προβλήματα.
Άφησ' τα. Έσειε τζι αύριον ημέρα.

ΕΛΛΟΥ Εγώ αφήνω τα. Τζείνα εν με αφήνουν.

ΑΘΗΝΑ Ο Θεός εν μεγάλος. Εν να βοηθήσει.

ΕΛΛΟΥ Κατά που φαίνεται εξίχασεν μας ακόμα τζι ο Θεός
μανούλλα μου.

ΑΘΗΝΑ Είνταν τούτα τα λόγια κόρη που λαλείς τζι εν φοάσαι την
κρίσιν του;

ΕΛΛΟΥ Αν φοάται ο απερπισμένος να φοηθώ τζι εγιά.

ΑΘΗΝΑ Για τ' όνομαν του Θεού. Δεν έσειε σιειρόττερον κακόν που
το να χάννεις την πίστιν σου. Αλίμονον αν χάσουμεν την
πίστιν μας! Είντα μας μεινίσκει;

ΕΛΛΟΥ Δέρνω τον νουν μου ούλλη νύχτα τζιαι συλλοΐζομαι, να
δω είνταν πον να κάμουμεν, τζι εν ιβρίσκω απάντηση. Εν
ιβρίσκω απάντηση.

ΑΘΗΝΑ Ούλλη μέρα κατασκοτώννεσαι, την νύχταν εν τζοιμάσαι,
είντα λοής να κάμεις κουράγιο, είντα λοής να αντέξεις;

ΕΛΛΟΥ Ώσπου αντέξω.

ΑΘΗΝΑ Γείρε το τζιεφάλι σου κόρη μου πάνω στο μαουλούτζιην να
τζοιμηθείς. Να πνάσει τζι ο νους σου, να πνάσει τζιαι το
κορμί σου. Τζι αύριον πον να βκει ο ήλιος, εν να σε
φωτίσει ο Θεός να δεις πκιο καθαρά.

ΑΝΤΡΕΑΣ ΚΟΥΚΙΔΗΣ

- ΕΛΛΟΥ Θαρκούμαι εν να μεν αντέξω μανούλλα μου.
- ΑΘΗΝΑ Θέλεις εν θέλεις εν ν' αντέξεις. Είνταν πον να κάμεις τζιαι να μεν αντέξεις; Όι για λλόου σου. Για τα παιδικιά σου. Έσιεις πέντε στόματα να θρέψεις, εχτός που λλόου μου. Γιατί εγιώ, είτε φάω είτε δεν φάω εν εχάθηκεν ο κόσμος. Εγιώ επήα τζει που πήα. Μα τα μωρά σου; Πέντε μωρά πκοιος εν να τα δει, αν ιππέσεις μη κακόν εις το στρώμα;
- ΕΛΛΟΥ Πού ξέρεις; Μπορεί ναν' το τυχερόν τους, να με πάρει ο Θεός τζι εμέναν, όπως επήρεν τζιαι τον τζύρην τους. Πέρκι βρεθεί κανένας να τα σπλαχνιστεί.
- ΑΘΗΝΑ Μα όι να μου λαλείς πελλάρες. Πκοιος εν να τα σπλαχνιστεί κόρη; Ως τωρά, πάει κοντά γρόνος που έχασες τον άντρα σου, πκοιος τα εσπλαχνίστηκεν; Πκοιος μας εσπλαχνίστηκεν;
- ΕΛΛΟΥ Πκοιον άλλον εσπλαχνιστήκαν τζι εν να μας εσπλαχνιστούν τζι εμάς;
- ΑΘΗΝΑ Ακριβώς. Λαλείς το τζιαι μόνη σου. Ο καθένας θωρεί τον εαυτόν του τζιαι τους δικούς του. Την οικογένειαν του, τα παιδικιά του. Να συνάξεις τον νουν σου όπου τον έσιεις, να συνάξεις την δύναμιν σου, να νεγιώσεις τα μωρά σου. Γιατί, αν πάθεις κακόν, να το ξέρεις. Έν να μείνουν εις τους πέντε δρόμους.
- ΕΛΛΟΥ Ούτε νους μου έμεινεν πκιον, ούτε δύναμη.
- ΑΘΗΝΑ Ξέρεις πόσες φορές είπα τζι εγιώ τούτον που λαλείς που τον τζιαιρόν που πλάστηκα. Θαρκέσαι είσαι μόνη που πονείς; Δεν επέρασεν πλάσμαν που τη γην, που να μεν επόνησεν, που να μεν υπόφερεν, που να μεν εξαγρούπησεν.
- ΕΛΛΟΥ Σαν εμέν κανένας άλλος.
- ΑΘΗΝΑ Ο καθένας ξέρει τα δικά του.
- ΕΛΛΟΥ Όσπου σκέφτομαι ότι κοντεύκουσι Χριστούγεννα τζιαι τα μωρά μου παρπατούσιν τίτσιρα τζι ανυπόλυτα, έρχεται μου να πκιάω την στράταν τζιαι να πάω να χαθώ.
- ΑΘΗΝΑ Εν μόνον τα μωρά σου κόρη που παρπατούσιν τίτσιρα τζι ανυπόλυτα;
- ΕΛΛΟΥ Περίλυπα σαν τα δικά μου εν έσει άλλα.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΖΙΑΙ ΓΙΑ ΜΑΣ

- ΑΘΗΝΑ Άνοιξε τ' αμμάδκια σου να δεις. Εν πολλά λλίιοι τζείνοι που τα 'χουν πλούσια, τζείνοι που τα 'χουν άκοπα.
- ΕΛΛΟΥ Άλλοι άκοπα τζι άλλοι καθόλου. Εν δικαιοσύνη τούτη;
- ΑΘΗΝΑ Είντα να κάμουμεν; Εν ν' αλλάξουμεν εμείς τον κόσμο;
- ΕΛΛΟΥ Ώσπου σκέφτουμει ότι κοντεύκουσιν Χριστούγεννα, τζιαι τα κουμνιά μας εν όφκερα, θαρκούμει εν να πτέσει το δώμαν να με τσιλλίσει.
- ΑΘΗΝΑ Έχομεν τζιαιρόν. Προχτές ακόμα είχαμεν τ' Άι Φιλίππου. Έχομεν σαράντα μέρες ώς τα Χριστούγεννα. Ως τότε έσει ο Θεός.
- ΕΛΛΟΥ Είχαμεν τ' Άι Φιλίππου! Σήκωσες! Μα ούτε που το καταλάβαμεν!
- ΑΘΗΝΑ Είντα λοής να καταλάβεις σήκωσες κόρη έξω στον κάμπον, έξω στα ελιοχώρκα που πας τζιαι δουλεύεις; Φεύεις σκοτεινά τζι έρκεσαι πισσούρι!
- ΕΛΛΟΥ Γιατί εσού που είσαι έσσω εκατάλαβες; Τα μωρά μου εκαταλάβασιν σήκωσες;
- ΑΘΗΝΑ Δόξα σοι ο Θεός. Κάτι εβρέθητζεν. Κάτι τους έκαμα. Εν τ' άφηκα έτσι.
- ΕΛΛΟΥ Ώσπου σκέφτουμει ότι κοντεύκουσι Χριστούγεννα τζι ούτε σιτάριν έχομεν έσσω, ούτε αλεύριν, ούτε λάδι, ούτε κανέναν κουμνιαστόν, να μιλλώσουν τα μωρά μου άρκον πον να πασκάσουμεν, πκιάννει με η απερπισία. Έρκεται μου να βκω στη στράτα να διακονώ.
- ΑΘΗΝΑ Ελάλουν σου τον τζιαιρόν πο 'πρεπεν να πάμεν να πκιάσουμεν έναν σιοιρούιν, μα εν μου άκουσες.
- ΕΛΛΟΥ Τζιαι με είντα ριάλια να το πκιάνναμεν; Τζιαι με είντα ριάλλια να το νεγιώσουμεν; Όσα πκιάννω μεροκάματον, εν μας κανούν να περάσουμεν ούλλη μέρα. Πού να αρτυρήσουν ν' αγοράσουμεν σιοιρούιν;
- ΑΘΗΝΑ Αν μου άκουες, έθεν να βρεθεί τρόπος. Πιλέ μου με τα χόρτα, με τες μολόσιες, με τα σιμιλλούδκια, με τες λαψάνες, που βλαστούσιν τζει τζιαι δα πάνω στους όχτους, πάνω στα δώματα, έθεν να το νεγιώσουμεν.
- ΕΛΛΟΥ Για να το νεγιώσουμεν έπρεπεν πρώτα να το γοράσουμεν.

ΑΝΤΡΕΑΣ ΚΟΥΚΙΔΗΣ

- ΑΘΗΝΑ Τέλος πάντων. Ο τζαιρός επέρασεν φέτι. Άλλον χρόνον να 'χουμεν τον νουν μας.
- ΕΛΛΟΥ Αν τα καταφέρουμεν να βγάλουμεν το χρόνον τούτον.
- ΑΘΗΝΑ Για τ' όνομαν του Θεού Ελλού μου, είνταν που λαλείς;
- ΕΛΛΟΥ Τζι ώσπου έσειε ελιές, τζιαι πάω τζιαι συνάω τζιαι πκιάννω μεροκάματον, κουτσοπερνούμεν. Είνταν πον να γενεί πιθαροκού πον να λείψουν οι ελιές. Γιατί όπου τζιαι νάσαι, τελειώννει το σύναμαν των ελιών.
- ΑΘΗΝΑ Κάτι εν να βρεθεί. Όρεξιν να 'σιεις τζι εν λείπουν οι δουλειές.
- ΕΛΛΟΥ Είντα δουλειές μανούλλα μου; Ξέρεις να μιστώννουσιν γεναίτζιες για νιάσμα, για δυόλισμαν ή για σποράν;
- (Ακούεται βροντή και βροχή).
- ΑΘΗΝΑ Άκου τον πλάστην μου, δοξάζω τ' όνομαν του. Βρέσειε επί δικαίους και αδικούς. Για ούλλους νοιάζεται. Δεν κόβκει κανέναν πίσω.
- ΕΛΛΟΥ Βρέσειε για τζείνους πο 'χουσιν σπερμένα, η πο 'χουσιν να σπείρουν, ή πο 'χουσιν δεντρά να τα ποτίσει. Για μας πο'ν έχουμεν ούτε γαουροτζυλίστραν, είτε βρέξει είτε όι το ίδιον κάμνει.
- ΑΘΗΝΑ Άμα γιωρκήσουν τζείνοι πο 'χουν, κάτι εν να περισσέψει τζιαι για μας τους φτωχούς πο'ν έχουμεν.
- ΕΛΛΟΥ Είνταν πον να περισσέψει; Ξέρεις κανέναν να αφήννει το μαξούλιν του ασύναχτον;
- ΑΘΗΝΑ Εδούλεψα τζιαι δουλεύκω τζι εγιώ αρκάτενα τζιαι θωρώ τζιαι ξέρω.
- ΕΛΛΟΥ Είνταν θωρείς τζι είντα ξέρεις;
- ΑΘΗΝΑ Τζείνα π' αφήννουν πίσω στες καλογρονιές εν περιότου που τζείνα που γιωρκούν εις τες αναβροσιές.
- ΕΛΛΟΥ Τζι είνταν που λοαρκάζεις; Άμα λείπει το μεροκάματο, να βκούμεν εις τον γυρόν να συνάουμεν πογκλόγια;
- ΑΘΗΝΑ Άμα βρεθείς στην ανάγκην, ας εν τζιαι τούτον.
- ΕΛΛΟΥ Ως τωρά επογκλογιάζαμεν τεράτσια. Λαλείς να καταντή-
σουμεν να πογκλογιάζουμεν τζι ελιές;

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΖΙΑΙ ΓΙΑ ΜΑΣ

- ΑΘΗΝΑ Μακάρι να μεν ιφτάσουμε δαμαί. Μα στην ανάγκην είντα να κάμουμεν;
- ΕΛΛΟΥ Περιπαίζεις με; Καρτερός να θρέψω πέντε στόματα με τα πογκλόγια; Να κάμω Χριστούγεννα με τα πογκλόγια;
- ΑΘΗΝΑ Σαν τα πογκλόγια έσειε τζι άλλα πολλά που μπορείς να κάμεις. Που μπορούμεν να κάμουμεν.
- ΕΛΛΟΥ Τόσον τζιαιρόν γιατί εν μου τα λαλείς;
- ΑΘΗΝΑ Τόσον τζιαιρόν δόξα σοι ο Θεός. Επεράσαμεν τζιαι περνούμεν Ελλού μου.
- ΕΛΛΟΥ Έτσι περνά ο κόσμος; Έπκιαες καμιάν φοράν στα σιέγκα σου τα σιερούδκια των μωρών μου; Που την αφαΐαν τζιαι την πείναν εγινήκασιν όπως τους σκελετούς. (Βροντή, βροχή. Κλάμα μωρού). Όι, όι μωρό μου. Μεν φοάσαι μωρό μου. Εν ο παππουλλής τζιαι βρέσειε. Βρέσειε να γιωρκήσει η γη, να γιωρκήσει η γηηηη, να γιωρκήσει η γηηηη... (Κλαίει).

ΑΝΤΡΕΑΣ ΚΟΥΚΙΔΗΣ

ΣΚΗΝΗ 2

(Μουσική).

ΚΩΣΤΗΣ Τα μαύρα τζιαι τα γέρομα τζιαι τα κλεισμένα, ελάουν πως εν να καταφέρουμε να τελειώσουμε σήμερα, να φάμεν τζιαι τες λαόπιττες, μα'ν το θωρώ να γίνεται.

ΕΛΛΟΥ Έχουμεν ώραν ακόμα μάστρε. Μπορεί τζιαι να τα καταφέρουμε να τες συνάξουμεν.

ΚΩΣΤΗΣ Άτε κόρη Ελλού. Βάρτε ούλλοι, να βάλουμεν τα δυνατά μας πέριχ τες συνάξουμεν.

ΕΛΛΟΥ Το πρόβλημα μάστρε εν τούτα ούλλα τα μαζία πο 'σαι που κάτω στα δεντρά. Ππέφτουν οι ελιές που το δεντρόν τζιαι χάνονται. Θώρε τα σιέρκα μας! Εγαιματώσαμεν τα για να τες εύρουμεν. Τζιαι τούτον έναν πρόβλημα. Είμαστιν μαθημένοι. Το πρόβλημα εν που καθυστερούμεν.

ΚΩΣΤΗΣ Εγώ φταίω κόρη πο'ν ήρτα φέτι δαπάνω να τες νιάσω. Μά' νταν πον να κάμω; Πόσα να προκάμω τζι εγιών!

ΕΛΛΟΥ Γιάλι άλι εν να τες συνάξουμεν μάστρε. Αν αρχήσουμεν τζιαι νάκκον εν εχάθηκεν ο κόσμος.

ΚΩΣΤΗΣ Άτε βάρτε τα δυνατά σας. Τζι αν τα καταφέρουμεν τζιαι συνάξουμεν τες τζιαι τελειώσουμεν, θα βάλω πόφε την μαστόρισσαν μας να τηανίσει μιαν τσιάρταν λαόπιττες. Να φάτε όσες θέλετε τζιαι να πάρετε τζι έσσω σας.

ΕΛΛΟΥ Μακάρι να 'σαι καλά μάστρε. (Βροντή).

ΚΩΣΤΗΣ Εεεε όι παππούλλη μου. Όι να μας τα χαλάσεις εσού, τωρά π' αποφασίσαμεν να ξιμπερτέψουμεν.

ΕΛΛΟΥ Τζείνος την δουλειάν του μάστρε τζι εμείς την δουλειάν μας. Τες λαόπιττες μια φοράν εν να τες κάμει η μαστόρισσα. Έταξες μας το.

ΚΩΣΤΗΣ Ότι τζι αν ένει ο λος τ' αδρόπου ένει. Άτε καταλιαστείτε. Άξιππα, άξιππα. Αν κόψουν τζιαι λλίες πίσω εν εχάθηκεν ο κόσμος. Εν ο λος που λαλεί, ούτε τα καλλίτζια του γαουρκού, πον να καταλύσει για να ξανάρτει δαπάνω, εν τ' αξίζουν τζείνες πον ν' αφήκετε που κάτω. (Βροχή). Όι ρε αντάκωσεν τα.

ΕΛΛΟΥ Ο Θεός την δουλειάν του τζι εμείς την δουλειάν μας μάστρε. Τζι αν ιβραχούμεν τζιαι νάκκον, εν να στεγνώσουμεν. Φτάννει να τελειώσουμεν.

ΣΚΗΝΗ 3

(Μουσική. Βροχή).

- ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ Άρχησεν πολλά πόψε η μάνα μου ε στετέ. Επάθαν τίποτες άτζιαπισ σου;
- ΑΘΗΝΑ Εν ακούεις μάνα μου τα νερά; Αν τους εκόψαν μεσ' στα χωράφια, κάπου εν να κρυφτήκαν για να τα γλιτώσουν τζι επερικουλίστησαν τζι αρχήσαν.
- ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ Είπε σου πού έθεν να λαμνήσουσι να πάσιν;
- ΑΘΗΝΑ Πού να ξέρει για να μου πει. Είντα ρωτάς;
- ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ Λαλείς να πήαν πάνω πο'ν τα βουνά;
- ΑΘΗΝΑ Όπου τζι αν επήαν εν να 'ρτουν. Εν θα χαθούσιν. Αν δεν ιβρίσκουν τη στράταν μεσ' στα σκοτεινά, βρίσκουν την τα γαούγκα.
- ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ Ξέρω τζι εγώ!...Ρέσσουν τζι αρκάτζια, ρέσσουν τζιαι ποταμούς πο τζει πο 'ρκουνται.
- ΑΘΗΝΑ Μεν βάλλεις το κακό στον νουν σου. Εν τίποτε μωρά τζι εν να μπούσιν μεσ' στον ποταμόν, αν εν κατεβασμένος;
- ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ Είνταν πον να κάμουν; Εν να κάτσουν ποτζείθε του ποταμού να τρώσιν τα νερά;
- ΕΛΛΟΥ (Φωνάζει). Εεεε μανάααα.
- ΑΘΗΝΑ Άκου την πο 'ρκεται να παρηορηθείς. (Ανοιγμα πόρτας. Δυνάμομα βροχής). Μείνε έσσω εσου. Μεν ιβκαίννεις μεσ' στα νερά. (Φωνάζει). Ναι κόρη. Είντα θέλεις;
- ΕΛΛΟΥ Ακούετε τουν' το κακόν ούλλον τζι εν λαλείτε να βρειτε έξω να δείτε είνταν που γίνεται;
- ΑΘΗΝΑ Είνταν που γίνεται κόρη;
- ΕΛΛΟΥ Επλημμύρισεν η αυλή μας.
- ΑΘΗΝΑ Επλημμύρισεν;
- ΕΛΛΟΥ Θώρε, θέλεις βάγκαν να μπεις έσσω. Το νερόν φτάννει ώς τα γόνατα μου. Ήμουν φουσκίν που πάνω, εγίνηκα τζιαι που κάτω.

ΑΝΤΡΕΑΣ ΚΟΥΚΙΔΗΣ

- ΑΘΗΝΑ Αφού οι γειτόνοι μας εν αντρέπονται. Αφήνουν τα κάτσαρα τους, τ' ασιέρατα τους, τες ξιμαρσιές των χτηνών τους ασύναχτες τζιαι κουβαλεί τες η βροσιή μεσ' στην αυλήν μας. Θώρε, εστουπλώσασιν τον λούρουππαν τζι εν ημπορεί το νερόν να κατατροσιύσει τζιαι να τρέξει έξω στη στράταν.
- ΕΛΛΟΥ Μεν φωνάζεις. Ακούουν μας τζι εν αντροπή.
- ΑΘΗΝΑ Τζι εγιώ να μας ακούσουν θέλω. Εβκάλαν το όξινον καλέ πκιον τούτοι. Πόσες φορές να τους το πούμεν; Αν είμαστιν χτηνά με το συμπάθκιον, έθεν να μας έχουν περιότου υπόληψιν.
- ΕΛΛΟΥ Φέρε μια βέγκαν, έναν κάννον να τα κουντήσουμεν να ξιστουπλώσει, γιατί αν τ' αφήκουμεν έτσι, εν να μπούσιν έσσω τα νερά.
- ΑΘΗΝΑ Ρέξε έσσω τζιαι κάμνω τα εγιώ.
- ΕΛΛΟΥ Άφησ' μ' εμέναν. Εγιώ είμαι που είμαι βρεμένη.
- ΑΘΗΝΑ Κόρη μου για τ' όνομαν του Θεού. Εσου είσαι φουσκίν. Αν επιτσιάλιζες μεσ' στα νερά όπως την παπίραν, έθεν να 'σαις τζι έλεος. Ρέξε έσσω ν' αλλάξεις.
- ΕΛΛΟΥ Φοάται ο βρεμένος που τα νερά; Έλα τουν' την κούππαν τζιαι παρ' την έσσω τζιαι φέρε έναν κάννον λαλώ σου.
- ΑΘΗΝΑ (Φωνάζει). Κόρη Αντρούλλα, φερ' της μάνας σου τζειν τον κάννον, πο'ν κουμπημένος παράμερα τζιαμαί στη γωνιάν.
- ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ (Από μακριά). Καλάααα.
- ΑΘΗΝΑ Είντα κούππα εν τούτη κόρη;
- ΕΛΛΟΥ Εν κανίσσιν που το μάστρον μας. Εποσπαστήκαμεν σήμερα τζι έκαμε μας λαόπιττες η μαστόρισσα μας. Πρόσεχε τες. Έχω τες στουππωμένες. Όι να γεμώσει η κούππα βροσιήν.
- ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ Έλα εεε στετέ. Δωσ' τον κάννον της μάνας μου.
- ΑΘΗΝΑ Μεν ιβκαίννεις έξω τζι εν να γενείς φυτίλλιν είπα σου κόρη Αντρούλλα.

ΣΚΗΝΗ 4

(Μουσική. Ακούεται κάτι σαν φωτιά).

- ΑΘΗΝΑ Κόρη Αντρούλλα, κάμε τόπον της μάνας σου να κοντέψει το λαμπρόν. Εγώ τζι εσού είμασι στεγνές. Μα τούτη εν ούλλη μέρα πο 'τρωεν τα νερά που πάνω. Έφτασεν ώς το κόκκαλον της η ξυλοπαούρα.
- ΕΛΛΟΥ Χωρεί μας ούλλους ο τόπος μανά. Αησ' την μιτσιάν κοντά στο λαμπρόν να βράζει τζιαί ξύπνα τζιαί τ' άλλα.
- ΑΘΗΝΑ Είντα να τα ξυπνήσω; Άησ' τα μωρά σαν ετζοιμήθησαν.
- ΕΛΛΟΥ Ξύπνα τα να φάσιν τες λαόπιττες.
- ΑΘΗΝΑ Τράβα κοντά να βράσεις λαλώ σου, να μεν σε πκιάσει καμιά πούντα τζιαί να μεν έσειεις την έννοιαν των μωρών.
- ΕΛΛΟΥ Είντα τα τάσεις πριν να τα τζοιμήσεις;
- ΑΘΗΝΑ Ό,τι εμερίμνησεν ο Θεός.
- ΕΛΛΟΥ Είνταν που φάετε κόρη;
- ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ Σούππα χούμους.
- ΕΛΛΟΥ Παναγία μου, τρέμω σύγκορη.
- ΑΘΗΝΑ Τράβα κοντά στην νισκιάν λαλώ σου.
- ΕΛΛΟΥ (Τρίβει τα χέρια της). Ωωωωωωχχχ.
- ΑΘΗΝΑ Καλά τζι έκαμεν το ο μάστρος σου τζι έδωκεν σου κανίσσιν να φέρεις έσσω.
- ΕΛΛΟΥ Έταξεν μας το, για να μας καταφέρει να καπαλιαστούμεν να τελειώσουμεν σήμερα, για να μεν χάσει αλλόναν μεροκάματον.
- ΑΘΗΝΑ Ωστε ετελειώσετε.
- ΕΛΛΟΥ Ετελειώσαμεν. Που τ' αύριον καθίσιν τζι ο Θεός να βοηθήσει. Που τ' αύριον θ'αρκέψουμεν να τρώμεν που την μάναν.
- ΑΘΗΝΑ Ο Θεός που ευλόησεν τους πέντε άρτους τζιαί τα δυο ψάρκα τζι εφάαν πέντε σιλιάες πλάσματα τζι εχορτάσαν τζι αρτυρήσαν, εν να ευλοήσει τζιαί τα δικά μας.
- ΕΛΛΟΥ Θαύματα εν γίνονται σήμερα μανούλλα μου. Θαύματα εγίνονταν μιαν φοράν τζι έναν τζιαιρόν.
- ΑΘΗΝΑ Πίστεψε τζιαί να δεις ότι γίνονται τζιαί σήμερα.

ΑΝΤΡΕΑΣ ΚΟΥΚΙΔΗΣ

- ΕΛΛΟΥ Μιαν τζιαι κρατάς το κομπόδεμαν, πε μου μανούλλα μου πόσα οικονομήσαμεν, έσει τωρά τρεις μήνες που πάω τζι αρκατεύκουμαι;
- ΑΘΗΝΑ Όσα τζιαι να 'νει, ο Θεός εν να τα βλοήσει να περάσουμεν.
- ΕΛΛΟΥ Πόσα; Δκνο, τρεις, πέντε λίρες;
- ΑΘΗΝΑ Πέντε.
- ΕΛΛΟΥ Με πέντε λίρες πόσα να προλάβουμεν;
- ΑΘΗΝΑ Τα απαραίτητα, τα αναγκαία.
- ΕΛΛΟΥ Τζιαι πκοια εν τα αναγκαία τζιαι πκοια τα περιττά για λλόου σου;
- ΑΘΗΝΑ Τα μωρά θέλουν πρώτα πρώτα να φάσιν.
- ΕΛΛΟΥ Τζι εν θέλουν να ντυθούν; Εν σειμώνας που μπαίννει. Εν τζι εν καλοτζαίριν. Εν Χριστούγεννα π' όρχουνται. Εν ν' αφήνω τα μωρά μου τίτσιρα τζι ανυπόλυτα; Γίνεται, μέραν των Χριστουγέννων να πάρω τα μωρά μου στην εκκλησίαν τζιαι να τα θωρούν τζιαι να τα λυτούνται;
- ΑΘΗΝΑ Ο Θεός εν να μεριμνήσει.
- ΕΛΛΟΥ Που έναν ζενκάριν παπούτσια να πω να τους γοράσω επήσιν οι πέντε λίρες που φυλάξαμεν. Επήσιν οι κόποι των τριών μηνών. Πούν τα ρούχα τους; Πουν τα φαγιά τους τζιαι τα φαγιά μας;
- ΑΘΗΝΑ Ο Θεός θα μεριμνήσει.
- ΕΛΛΟΥ (Παύση). Ξέρεις είνταν που σκέφτηκα εεε μανά!
- ΑΘΗΝΑ Είτε όξυπνη, είτε τζομισμένη κόρη μου, κάμνεις τζιαι τίποτε άλλον που να σκέφτεσαι;
- ΕΛΛΟΥ Τουν' την εποχήν κάθε εβδομάδαν κάπου έσει τζιαι παναΰριν. Πιθαρκού στες κοσιμιάν του Νιόβρη έχουμεν της Παναγίας. Στες τριάντα έχουμεν τ' Αποστόλου Αντρέα. Στες τέσσερις του Δετζιέβρη έχουμεν της Αγιάς Βαρβάρας, στες πέντε τ' Άϊ Σάββα, στες έξι τ' Άϊ Νικόλα, στες δώδεκα έχουμεν τ' Άϊ Σπυρίδωνα.
- ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ Τα παναΰρικα ε μανά εν για τους αδικιασερούς;
- ΑΘΗΝΑ Άησ' την μάνα σου κόρη να τελειώσει την σκέψιν της.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΖΙΑΙ ΓΙΑ ΜΑΣ

- ΕΛΛΟΥ Για τους αδικιασερούς, μα τζιαι για τζείνους πο 'χουσιν ανάγκην.
- ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ Εν καταλαβαίννω.
- ΕΛΛΟΥ Σήμερα, έτσι σαν εσύναα ελιές τζι εφάκκαν μου τ' ανεμο-βροσίιν μεσ' στα πλευρά, εσκέφτηκα τζι είπα που μέσα μου. "Δουλεύω που το γέννημαν του ήλιου ως το βούττημαν του. Πάω σσιυφή μεσ' στα μαζέροκα, πότε στα δκυο μου τζιαι πότε στα τέσσερα μου τζιαι συνάω ελιές για τρία σελίνια μεροκάματον. Αξίζει τον κόπον; Αξίζει τον κόπον να κατασκοτώννουμαι τζι όμως τα μωρά μου να δυστυ-χούν;
- ΑΘΗΝΑ Είντα να κάμεις πικρόσορτη;
- ΕΛΛΟΥ Στες δεκατέσσερις του Σεπτέβρη του Σταυρού, στο παναΰριν του χωρκού μας, είσιεν μιαν κοτζιάκαρην τζι επούλαν φρουκάλια τζιαι σαρκές. Μισόν σελίιν το 'ναν τα φρουκάλια τζι έναν σελίιν οι σαρκές.
- ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ Είδα την ε μανά. Αθθυμούμαι την τζι εγιώ.
- ΕΛΛΟΥ Τούτον να κάμουμεν τζι εμείς. Οι ποταμοί εν γεμάτοι σκλι-νίτζια τζιαι τα όρη γεμάτα θρουμπκιά.
- ΑΘΗΝΑ Τζείνος που θέλει φρουκάλιν κόρη μου εν κάμνει για λλόου του, τζι εν να πάει ν' αγοράσει;
- ΕΛΛΟΥ Τζείνος πο'ν που χωρκόν εν να κάμει, μα 'ρκουνται τζιαι που την πόλιν εις τα παναΰροκα. Αν κάμω δώδεκα φρου-κάλια ούλλη μέρα βιάλλω διπλόν μεροκάματον. Αν μου τανύσετε τζι εσείς μπορεί να το τριπλάσω.
- ΑΘΗΝΑ Να τα κάμεις κάμνεις τα, μα εν να τα πουλήσεις;
- ΕΛΛΟΥ Όσα τζιαι να πουλήσω, όσα τζιαι να πκιάσω, καλά ένει. Παρά να κάθομαι τζιαι να κλαίω την μοίραν μου!
- ΑΘΗΝΑ Ξέρω τζι εγιώ, είντα να σου πω; Ό,τι σε φωτίσει ο Θεός κάμε.

ΑΝΤΡΕΑΣ ΚΟΥΚΙΔΗΣ

ΣΚΗΝΗ 5

(Μουσική. Βροχή, αέρας).

ΕΛΛΟΥ (Βήχει).

ΑΘΗΝΑ Είναι 'σαις κόρη μου τζι έσαις που την ώραν πο 'ππεσεσ που βήχχεις;

ΕΛΛΟΥ Εν να μου περάσει. (Βήχει).

ΑΘΗΝΑ Να σηκωθώ να σου κάμω κανέναν τσιάϊν.

ΕΛΛΟΥ Εν να σβήσασιν τα ξύλα.

ΑΘΗΝΑ Αφταίννω άλλα.

ΕΛΛΟΥ Εν ώρα τωρά ν' άψεις λαμπρόν;

ΑΘΗΝΑ Άμα εν ανάγκη!

ΕΛΛΟΥ Κρύψε μεσ' στο κρεβάτιν, τζι εν να μου περάσει.(Βήχει).

ΑΘΗΝΑ Να σηκωθώ καλό να σε τρίψω νάκκον λάδιν, να μαλαθ-
κιάνει το στήθος σου, πέρι τα καταφέρεις να τζοιμηθείς.

ΕΛΛΟΥ Ό,τι τζιαι να μου κάμεις, εν που μέσα το κακόν. Ούτε με το
τσιάϊν φεύκει ούτε με το λάδι.

ΑΘΗΝΑ Όσον τζι είδα σε την ώραν που 'ρτες, είπα σου το πως εν
να την αρπάξεις.

ΕΛΛΟΥ Εν το 'ξερα τζι έθελα να μου το πεις;

ΑΘΗΝΑ Αφού το 'ξερες γιατί εν προσέχεις; Το πλάσμαν ώσπου εν
καλά πρέπει να προσέχει.

ΕΛΛΟΥ Αν εμπόρουν να κάθομαι έσσω τζιαι να γλέπουμαι που
ήλιον τζιαι που άνεμον μανούλλα μου, ήμουν πελλή να
δουλεύω του νου τζιαι τ' άλλου μεσ' στ' ανεμοβρόσιν για
τρία σελίνια μεροκάματον;

ΑΘΗΝΑ Άμα δεις να 'ρκουνται τα νερά, κρύφτου κάπου ώσπου να
περάσει η μπόρα.

ΕΛΛΟΥ Άμα σε θωρούν ο μάστρος τζι η μαστόρισσα με το μισόν
τους, είναι να κάμεις. Κάμνεις ό,τι μπορείς να τους ευκα-
ριστήσεις.

ΑΘΗΝΑ Τζιαι την ψυσιήν σου να τους χαρίσεις ευκαρισκιούνται
κόρη μου;

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΖΙΑΙ ΓΙΑ ΜΑΣ

ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ Είνταν που λαλείτε εεε στετέ τζι εν μας αφήννετε να τζοι-
μηθούμεν;
ΑΘΗΝΑ Εν ετζοιμήθηρες ακόμα κόρη;
ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ Ετζοιμήθηρα μα εξυπνήσετε με.
ΕΛΛΟΥ Κρύψε μάνα μου να τζοιμηθείς. Να μεν ιξυπνήσεις τα
μιτσιά τζι εν κρίζμαν. (Βήχει).

ΑΝΤΡΕΑΣ ΚΟΥΚΙΔΗΣ

ΣΚΗΝΗ 6

(Μουσική. Βροχή, αέρας).

- ΑΘΗΝΑ Για τ' όνομαν του Θεού κόρη μου, είντα πας να κάμεις;
Ακόμα εν εγεννήθηκεν ο ήλιος.
- ΕΛΛΟΥ Είντα θέλεις να κάμω; Να μείνω να συβράζω μεσ' στα
ρούχα;
- ΑΘΗΝΑ Εν ακούεις έξω τον τζαιρόν;
- ΕΛΛΟΥ Τζείνος την δουλειάν του τζι εμείς την δουλειάν μας.
- ΑΘΗΝΑ Κόρη μου είσαι με τον νουν που εγεννήθηκες; Εψές εν
εκάμμησες ούλλη νύχτα βήξε-βήξε. Πού εν να λαμνήσεις
έτσι κατάστασιν;
- ΕΛΛΟΥ Είπα σου είντα λοαρκάζω να κάμω.
- ΑΘΗΝΑ Καρτέρα να ξημερώσει να βκει ο ήλιος, να βράσει νάκκον
η ώρα, να δούμεν είντα λοής εν να πάει σήμερα ο τζαιρός.
Εν μέρα τούτη να γυρίζεις να βιάλλεις σκλινίτζια τζια
θρουμπκιά; Θαρκέσαι πως η αρρώσκια χωραττεύκει;
Θέλεις να πτέσεις στο κρεβάτιν που τα καλά;
- ΕΛΛΟΥ Αν αρρωστήσω γιω, εν να γιάννω. Συνηθισμένα τα βουνά
στα σιόνια. Μα αν μείνουν τα μωρά μου νηστικά, τίσιρα
τζι ανυπόλητα μεσ' στον σιεμώναν, εν να τα χάσω.
- ΑΘΗΝΑ Ό,τι τζια να μου πεις, εν θα σ' αφήκω να βκεις της πόρτας
στην κατάσταση σου.
- ΕΛΛΟΥ Μάνα μου κατάλαβε το. Έρχονται Χριστούγεννα. Τζια
τα ριάλια πο 'χουμεν φυλάμενα, εν μας κανούν ούτε να
φάμεν, όι να ντυθούμεν τζια να πεσωθούμεν.
- ΑΘΗΝΑ Ο Θεός εν να βοηθήσει.
- ΕΛΛΟΥ Άι Γιώρκη βοήθα μου, τζι εσου τον πόδαν τάρασσε.
- ΑΘΗΝΑ Κάτι έχω υπόψιν μου για να σου λαλώ.
- ΕΛΛΟΥ Είνταν πο 'σιεις υπόψιν σου;
- ΑΘΗΝΑ Εν ανάγκη να τα ξέρεις ούλλα;
- ΕΛΛΟΥ Εν να βκεις εις τη στράταν να διακονάς;
- ΑΘΗΝΑ Παρά την φτώσιαν μου, ο Θεός να μεν μ' αφήκει να κατα-
ντήσω να διακονώ.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΖΙΑΙ ΓΙΑ ΜΑΣ

ΕΛΛΟΥ Έκοψεν κανένα χωράφιν, κανένα δέντρον πάνω σου τζι εν
να πας να το χαρίσεις, για να κάμουμε Χριστούγεννα;
ΑΘΗΝΑ Όπου τζιαι να 'σαι άκου τα μωρά πον να σηκωθούσιν.
Πιάσε γιάλι άλι άψε λαμπρόν, να βράσουμεν νερόν να
κάμουμεν κανένα τσιάϊ να πκιουν να βράσουν, τζιαι τα
φρουκάλια τζι οι σαρκές εν υστερινή δουλειά.

ΑΝΤΡΕΑΣ ΚΟΥΚΙΔΗΣ

ΣΚΗΝΗ 7

(Μουσική).

ΑΘΗΝΑ Κωστήηηηη, εεε Κωστήηηηη.

ΚΩΣΤΗΣ (Λάξιμο). Πκοια είσαι; Έλα μέσα. Φρόνιμος ρεε....

ΑΘΗΝΑ Ωρα καλή Κωστή.

ΚΩΣΤΗΣ Καλώς την Αθηνά. Είντα αέρας εφύσησεν τζι έφερεν σε; (Λάξιμο). Φρόνιμος ρε είπα.

ΑΘΗΝΑ Μα πού εν οι γεναίτζιες σου;

ΚΩΣΤΗΣ Ξέρεις το τζιαι που λλόου σου Αθηνά. Άμα τελειώσεις τες δουλειές σου κάθουσαι έσσω; Εν την γεναίκα μου που θέλεις οξά την κόρη μου;

ΑΘΗΝΑ Εν για λλόου σου που ήρτα Κωστή.

ΚΩΣΤΗΣ Λάλε να δούμεν. Είντα γρειάστης;

ΑΘΗΝΑ Πράγματι Κωστή εγρειάστηκα σε. Ξέρεις με εμένα να φακκά την πόρταν του άλλου έτσι εύκολα;

ΚΩΣΤΗΣ Πε μου Αθηνά είντα θέλεις τζι ό,τι περνά που το σιέρνι μου, αν ημπορώ εν να το κάμω.

ΑΘΗΝΑ Η Ελλού η κόρη μου Κωστή εν έσει δουλειάν. Ξέρεις την κατάστασιν της, είντα να σου τα λαλώ.

ΚΩΣΤΗΣ Ξέρω Αθηνά, ξέρω.

ΑΘΗΝΑ Εσκέφτηκα, εσού που την ιξέρεις, που δούλειπεν κοντά σου τζι είδες τες προκοπάες της, μπορεί να τη βάλεις καμιάν δουλειάν να βιάλλει ένα μεροκάματον. Εν έσει κανέναν εισόδημα. Ξέρεις το.

ΚΩΣΤΗΣ Ξέρω το Αθηνά.

ΑΘΗΝΑ Έσει πέντε αρφανά να θρέψει, καταλαβαίνεις. Τζι έρκουνται Χριστούγεννα.

ΚΩΣΤΗΣ Λαλείς να μεν καταλαβαίνω Αθηνά;

ΑΘΗΝΑ Έσεις τόσα μάλια δόξα σοι ο Θεός. Εν ο λος που λαλεί, οι δουλειές εν σε λείπουν.

ΚΩΣΤΗΣ Εν πρέπει να 'σιετε παράπονον που λλόου μου Αθηνά. Ούτ' εσού, ούτε η Ελλού η κόρη σου.

ΑΘΗΝΑ Αλίμονον Κωστή, αντροπή μας.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΖΙΑΙ ΓΙΑ ΜΑΣ

- ΚΩΣΤΗΣ Μιαν γεναίκαν να γρειαστώ, την κόρην σου εν να φωνάξω πρώτην. Τζι αν ιγρειαστώ δεύτερην εν να σε φωνάξω εσέναν.
- ΑΘΗΝΑ Ξέρουμεν το Κωστή τζι εχτιμούμεν το πολλά. Ο Θεός να σου δκια τα πολλά καλά.
- ΚΩΣΤΗΣ Τωρά όμως Αθηνά έσει το η εποχή. Ούλλες τες δουλειές μας εκάμαμεν τες. Το μαξούλιν μας ούλλον εσουνάξαμεν το. Εβάλαμεν το έσσω. Σιτάριν – κλιθάριν, κουτσιά – λουβκιά, φατζιή – λουβάνα, αθάσια – τεράτσια. Ξέρεις το καλλίπτερα που λλόου μου, είντα σου τα λαλώ; Την μιαν την άλλην η Ελλού ήταν κοντά μας τζι εβοήθαν μας.
- ΑΘΗΝΑ Ξέρω το Κωστή, ξέρω το. Μα είπα, ό,τι μπορείς να την ιγρειαστής ας εν τζιαι για καμιάν δουλειάν αδρωπινήν.
- ΚΩΣΤΗΣ Μα είντα δουλειάν αδρωπινήν μπορεί να κάμει Αθηνά;
- ΑΘΗΝΑ Ακόμα τζιαι ζευκάριν με τα βούδκια μπορεί να κάμει. Όπου τζιαι να 'σαι εν να αρκέφεις να νιάζεις τα δεντρά σου.
- ΚΩΣΤΗΣ Το ζευκάριν δουλεύω το εγιώ Αθηνά.
- ΑΘΗΝΑ Αν μεν εν το ζευκάριν, εν να χρειαστείς έναν πλάσμαν να πηαίννει μιτά σου για να κλαδεύκει τα δεντρά.
- ΚΩΣΤΗΣ Παίρνω τον γιον μου μιτά μου για το κλάδεμα.
- ΑΘΗΝΑ Εν πολλά δύσκολη η κατάσταση μας Κωστή. Για να 'ρω να σου συντύχω, καταλαβαίννεις.
- ΚΩΣΤΗΣ Άρκον πο'ν να αρκέψουμεν να τσαππίζουμεν, να ξιλαφινίζουμεν, να 'σαι σίουρη πως εν να την φωνάξω πρώτην.
- ΑΘΗΝΑ Το πρόβλημα εν έχουμεν το τωρά Κωστή, πο'ν μας ιρκάζεται κανέννας. Ως τότε που λαλείς, αννοίουσιν τζι άλλες δουλειές.
- ΚΩΣΤΗΣ Έλα στην θέσιν μου Αθηνά. Είνταν που θέλεις; Να την πκιερώννω τζιαι να κάθεται; Εν τζι έχω τα τζι εγιώ άκοπα. Πε μου εσου, πού να την βάλω να δουλέψει.
- ΑΘΗΝΑ Χόρτα να συνάει τζιαι να ταΐζει τα χτηνά που έσεις στην αυλή σου, βιάλλει το μεροκάματον της Κωστή.

ΑΝΤΡΕΑΣ ΚΟΥΚΙΔΗΣ

ΚΩΣΤΗΣ Δεχο τρεις τσουρούες που έχω τζιαι καμιάν δεκαρκάν
όρνιθες θωρείς το λογικόν Αθηνά να πκιερώννω γεναίκαν
να τες ιφροντίζει; Η γεναίκα μου τζιαι τα παιδικιά μου
είνταν πον να κάμνουν;

ΑΘΗΝΑ (Παύση). Εντάξει Κωστή, μακάρι να 'σαι καλά.

ΚΩΣΤΗΣ Κατάλαβε με Αθηνά. Αν εμπορούσα να βοηθήσω έθεν να το
κάμω.

ΑΘΗΝΑ Καταλαβαίννω Κωστή, καταλαβαίννω.

ΣΚΗΝΗ 8

(Μουσική).

- ΕΛΛΟΥ Την ώραν πο 'φενγκες πόσσω μανούλλα μου εφαινέσουν
καλά. Πού επήες τζι εστράφης καραμουτσιασμένη;
- ΑΘΗΝΑ Τζει που 'χα δουλειάν.
- ΕΛΛΟΥ Είντα δουλειάν;
- ΑΘΗΝΑ Εν σ' αφορά.
- ΕΛΛΟΥ Καλάααα! (Βήχει).
- ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ Άτε εε μανά, είντα λαλείς; Εν να λαμνήσουμεν;
- ΕΛΛΟΥ Ναι μάνα μου.
- ΑΘΗΝΑ Πού εν να λαμνήσετε να πάτε;
- ΕΛΛΟΥ Είπα σου είνταν που σκέφτηκα να κάμω.
- ΑΘΗΝΑ Να πάτε να συνάετε σκλινίτζια τζιαι θρουμπκιά στην
κατάστασιν που βρίσκεσαι!
- ΕΛΛΟΥ Είπαμεν για κάννους τζιαι λιάδκια.
- ΑΘΗΝΑ Κάννους τζιαι λιάδκια.!
- ΕΛΛΟΥ Ναι.
- ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ Εσκέφτηκεν η μάνα μου ε στετέ, παρά φρουκάλια τζιαι
σαρκές να δοτζιμάσουμεν να κάμουμεν καλάθκια τζιαι
κοφίνια.
- ΑΘΗΝΑ Όσον εν να πουλήσετε φρουκάλια τζιαι σαρκές, άλλον
τόσον εν να πουλήσετε καλάθκια τζιαι τα κοφίνια.
- ΕΛΛΟΥ Τζιαι πού το ξέρεις; (Βήχει).
- ΑΘΗΝΑ Μιαν δουλειάν για να την κάμεις τζιαι να πετύχεις πρέπει
να την ιξέρεις. Τούτοι ούλλοι που θεωρείτε να γυρίζουν τα
παναΐθρα έχουν τους πελάτες τους, που τους ιξέρουν, που
ψουμνίζουν τακτικά που λλόου τους, που τους έχουν εμπι-
στοσύνην. Εσέναν πκοιος σε ξέρει κόρη μου, για να 'ρτει
να ψουμνίσει που κοντά σου;
- ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ Αν μεν δοτζιμάσουμεν, είντα λοής εν να μάθουμεν τζιαι να
μας μάθουν;
- ΑΘΗΝΑ Επάθαμεν παιδικιά μου σαν τζείνους που τους παίρνει ο
ποταμός τζιαι πκιάννουνται όποθθεν ιξορτώσουν.

ΑΝΤΡΕΑΣ ΚΟΥΚΙΔΗΣ

ΕΛΛΟΥ Εν καλλίττερα να καθούμαστιν έσσω τζιαι να κλαίουμεν
την μοίραν μας; (Βήχει).

ΑΘΗΝΑ Αν ήσουν καλά κόρη μου έθεν να σ' αφήγω να πάεις. Για
να χτυπήσεις τζιαι να μάθεις. Μα στην κατάσταση σου
πρέπει να 'μαι πελλή να σε αφήγω να ξεβείς της πόρτας.

ΣΚΗΝΗ 9

(Μουσική).

- AΘΗΝΑ Είπα σου το τζιαί ξαναλαλώ σου το. Ο Θεός θα μερμνήσει κόρη μου. Μεν απεπίζεσαι.
- ΕΛΛΟΥ Οι μέρες ετελειώσασιν μάνα μου. Ό,τι τζιαί να κάμουμεν εν προκάμνουμεν πκιον. Σε πέντε μέρες έχουμεν Χριστούγεννα.
- AΘΗΝΑ Θα περάσουμεν με τζείνα πο 'χουμεν κόρη μου.
- ΕΛΛΟΥ Είντα να κάμουμεν τζιαί να μεν περάσουμεν. Ξέρεις κανέναν που να πέθανεν της πείνας; Τα πετεινά του ουρανού ούτε σπέρνουν ούτε θερίζουν τζι όμως κανένα δεν πεινά. Εν τα παιδικιά μου που σκέφτομαι, πο'ν να θωρούσιν τ' άλλα καλοντυμένα τζιαί καλοπετσωμένα τζιαί να στέκουσιν περίλυπα.
- AΘΗΝΑ Μεν συντυχάννεις δυνατά. Μπορεί να'ν όξυπνα τζιαί να ακούουν. (Χτύπημα πόρτας). Μα σαν να χτύπησεν η πόρτα;
- ΕΛΛΟΥ Ναι, εν η πόρτα που χτύπησεν. (Χτύπημα).
- AΘΗΝΑ Κύριε ελέησον πκοιος εν να 'νει έτσι ώραν; Άννοιξε κόρη.
- ΕΛΛΟΥ (Ανοίγει). Πκοιος είσαι. Έλα μέσα.
- ΒΑΣΙΛΗΣ Καλησπέρα κουμέρα μου.
- ΕΛΛΟΥ Κουμπάρε μου εσύ!
- ΒΑΣΙΛΗΣ Εγώ.
- ΕΛΛΟΥ Καλησπέρα. Καλώς όρισες.
- AΘΗΝΑ Πκοιος ένει κόρη Ελλού;
- ΕΛΛΟΥ Εν ο κουμπάρος μου ο Βασίλης.
- AΘΗΝΑ Ο κουμπάρος σου ο Βασίλης!
- ΕΛΛΟΥ Ναι.
- ΒΑΣΙΛΗΣ Καλησπέρα θκεια Αθηνά.
- AΘΗΝΑ Καλησπέρα γιε μου. Πκοιος καλός άνεμος εφύσησεν τζι έφερεν σε; Έξερα πως ήσουν εις τα ξένα.

ΑΝΤΡΕΑΣ ΚΟΥΚΙΔΗΣ

- ΒΑΣΙΛΗΣ Κοντεύκει μήνας που εστράφηκα θκεια, μα δυστυχώς οι δουλειές εν μ'αφήκαν να 'ρωτα να σας δω. Λυπούμαι. Έμαθα τζιαι τα κακά μαντάτα για τον κουμπάρον. Είμαι ασυγχώρητος πο'ν ήρτα ως τωρά να σας συλλυπηθώ.
- ΕΛΛΟΥ Μεν το σκέφτεσαι κουμπάρε μου. Καλά να 'σαι.
- ΑΘΗΝΑ Εστράφηρες για τα καλά κουμπάρε; Οξά εν να γυρίσεις πάλε στην Αμερικιήν;
- ΒΑΣΙΛΗΣ Έφερα τους ούλλους μιτά μου. Κανεί πκιον. Τα παιδικιά μου θέλω να νεγιωθούσιν εις τον τόπον μου.
- ΕΛΛΟΥ Είντα λοής τζι αποφάσισης το έτσι άξιππα;
- ΒΑΣΙΛΗΣ Έσαι δεκατρία χρόνια που λείπω κουμέρα. Κανεί.
- ΕΛΛΟΥ Επεράσαν τζιόλας δεκατρία χρόνια;
- ΒΑΣΙΛΗΣ Εξίχασες κουμέρα; Εβάφτισα την Αντρουλλού σου τζι εξενιτεύτηκα.
- ΕΛΛΟΥ Να της φωνάξω να σηκωθεί.
- ΒΑΣΙΛΗΣ Εν κριμαν. Μεν την ιξυπνήσεις.
- ΕΛΛΟΥ Ποττέ κουμπάρε μου. Έκοψες να 'ρτεις που την πόλιν να μας δεις. Γίνεται να την αφήκω να τζοιμάται;
- ΒΑΣΙΛΗΣ Έκαμες τους πέντε απ' ό,τι έμαθα.
- ΕΛΛΟΥ Πέντε ζωήν να 'χουν. Κόρη Αντρουλλού, κόρη Αντρούλλα.
- ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ Είνταν πο 'νει;
- ΕΛΛΟΥ Ξύπνα να δεις πκοιος ήρτεν.
- ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ Άφησ' με να τζοιμηθώ.
- ΑΘΗΝΑ Ξύπνα κόρη τζι ήρτεν ο νούννος σου.
- ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ Ο νούννος μου;
- ΑΘΗΝΑ Ναι.
- ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ Περιπαίζετε με;
- ΒΑΣΙΛΗΣ Τι κάμνεις μωρό μου; Είσαι καλά;
- ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ Ναι είμαι καλά.
- ΒΑΣΙΛΗΣ Εγίνηκες γεναίκα.
- ΑΝΤΡΟΥΛΛΑ Καλώς όρισες νούννε.
- ΕΛΛΟΥ Όπου να 'σαι κλείει τα δεκατέσσερα κουμπάρε μου.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΖΙΑΙ ΓΙΑ ΜΑΣ

ΑΘΗΝΑ Μα κάτσε, κάτσε γιε μου. Πρέπει να 'σαι κουρασμένος.
Πκοιος σ' έφερεν, είντα λοής ήρτες;

ΒΑΣΙΛΗΣ Έχω αυτοκίνητον δικό μου. Εγόρασα το όσον τζι ήρτα. Για
τη δουλειάν μου παραπάνω.

ΑΘΗΝΑ Είνταν που σκέφτεσαι να κάμεις γιε μου;

ΒΑΣΙΛΗΣ Άρκεφα τζιόλας. Έκαμα τους τζι εγιώ πέντε, αν το
εμάθετε. Πρέπει να τους νεγιώσω.

ΑΘΗΝΑ Τζι είνταν που άρκεφες χαρώ σε;

ΒΑΣΙΛΗΣ Αν αθθυμάστε, ήμουν τσαγκάρης πριν να φύω. Τζι έτσι θα
συνεχίσω. Μόνον που άρκεφα να στήνω έναν μικρόν
εργοστάσιον, όπως το είδα να δουλεύει τζει μέσα που
'μουν.

ΕΛΛΟΥ Ο Θεός να σου βοηθήσει κουμπάρε μου.

ΒΑΣΙΛΗΣ Ήρτα τζιαι επί σκοπού, για να σας δω.

ΕΛΛΟΥ Για είντα σκοπόν κουμπάρε;

ΒΑΣΙΛΗΣ Θα χρειαστώ καμιάν εικοσαρκάν πλάσματα να δουλεύ-
κουν τζι είπα πρώτα να αποταθώ σε πλάσματα δικά μου,
που να πονούσιν τη δουλειάν σαν να 'ταν δική τους.

ΑΘΗΝΑ Γιόγκα μου, λεβέντη μου, εν ο Θεός που σ' έφερεν πόψε στο
φτωσιηκό μας.

ΒΑΣΙΛΗΣ Θέλεις να πεις, να σας υπολογίζω;

ΕΛΛΟΥ Με ούλλην μας την χαράν κουμπάρε.

ΑΘΗΝΑ Μα κάτσε, κάτσε να σου τζιεράσουμεν.

ΒΑΣΙΛΗΣ Μιαν τζι ήρτα έφερα τζιαι κάτι πάνω κάτω. Λλία μακα-
ρόνια, λλίον ρύζι, λλίην ζάχαρη.

ΕΛΛΟΥ Εν ήταν ανάγκη κουμπάρε μου.

ΒΑΣΙΛΗΣ Τζιαι, μεν με παρεξηγήσετε. Τούτα τα ρούχα τζιαι τα
παπούτσια εν των παιδικιών μου τζι εμιτσιάναν τους.
Όμως εν καλούτσικα. Έχουν ζωήν ακόμα πάνω τους.
Είπα, αν γίνονται των δικών σας, γιατί να παν χαμένα.

ΑΘΗΝΑ Φκαριστούμεν πολλά γιόγκα μου. Φκαριστούμεν σου
πολλά. Που ήρτες τζι έφερες τον Χριστόν στο φτωσιηκόν
μας. Που ήρτες τζι εγεννήθην ο Θεός εις την καρκιάν μας.
Που ήρτες για να κάμουμεν Χριστούγεννα τζι εμείς.

ΑΝΤΡΕΑΣ ΚΟΥΚΙΔΗΣ

ΒΑΣΙΛΗΣ Τι έσσιεις τζιαι κλαίεις θχεια;
ΑΘΗΝΑ Που την χαράν μου γιε μου, που την χαράν μου.
ΕΛΛΟΥ Μα κάτσε κουμπάρε μου, κάτσε να σε τζιεράσουμεν. Να σε
 δούμεν τζιαι να μας δεις, ύστερα που τόσα χρόνια. Ύστερα
 που τόσα χρόνια....

